Do P. T. Abonentów!

Upraszamy o wyrównanie zaległości i zapłatę abonamentu za IV. kwartał

Ciężkie czasy, które przeżywamy nakładają na każdego kupca obowiązek popierania swego pisma zawodowego, które go broni, poucza, a równocześnie zwalcza panującą reakcję gospodarczą i toruje drogę do lepszego jutra. Obowiązek popierania swego pisma ciąży na każdym kupcu dziś przedewszystkiem, gdy wszystko sprzysięgło się przeciw kupiectwu i gdy stan kupiecki, nie mając znikąd pomocy staje u nas przed pytaniem: być albo nie być.

Liczymy, że apel nasz nie pozostanie bez skutku i że każdy spełni swój obowiązek i uiści należytość za abonament.

Dwa razy daje, kto zaraz daje — dlatego prosimy o corychlejsze wpłaty.

W numerze niniejszym podajemy pierwsi z całej prasy polskiej nową taryfę celną, która będzie dopiero za parę dni oficjalnie ogłoszona.

Kalendarzyk podatkowy.

Podatek przemysłowy za I. półr. 1925 płatny jest w terminie w nakazie płatniczym oznaczonym. Odwołania mają być w tymsamym terminie wnoszone.

Podatek majątkowy. Odwołania wnosi się w ciągu 30 dni od dnia orzeczenia. Płatność podatku: w połowie w ciągu tegosamego terminu, a w drugiej połowie w dalszych 30 dniach.

Podatek dochodowy: Odwołanie i płatność w ciągu 30 dni po doręczeniu.

Podatek obrotowy. Wpłaty miesięczne do 29 października bez odsetek.

Odsetki zwłoki biegną 14 dni po zapadłości podatku; jeśli więc płatnik zapłaci np. podatek dochodowy w ciągu 44 dni po doręczeniu, natenczas nie płaci odsetek.

Odroczenia. O odroczenie płatności podatku, o rozłożenie na raty i o wstrzymanie egzekucji winien płatnik zawsze prosić przed upływem płatności danego podatku, bo tylko wtedy ma prawo do 1 procent. odsetek miesięcznie. Inaczej płaci 4 procent.

Podanie o podstawy wymiaru. Każdy może wnieść podanie do władzy wymiarowej o doręczenie mu na piśmie podstaw wymiaru podatku dochodowego i majątkowego, aby się dowiedzieć na jakiej podstawie wymiar nastąpił. Przez to odracza się termin do wniesienia odwołania załatwienia. Np. płatnikowi doręczono wymiar podatku majątkowego 28/9 1925. Dnia 10 października wnosi podanie o doręczeniu mu podstaw wymiaru, na co otrzymuje załatwienie dnia 25 października, natenczas nie wlicza się czasokresu od 10/X do 25/X; i termin do wniesienia odwołania przedłuża się o te 15 dni. Może więc wnieść odwołanie do dnia 12 listopada.

Stemple do odwołań we wszystkich sprawach podatkowych: jeżeli kwota sporna jest mniejsza niż 20 zł. stempel 20 gr., jeżeli kwota sporna jest między 20 a 140 zł. stempel 40 gr, jeżeli kwota sporna jest większa niż 140 zł, stempel 2 Zł.

Podania o odroczenia podatku, wstrzymanie egzekucji itp. zawsze stempluje się na 2 Zł, bez względu na kwotę.

Odwołania w sprawie orzeczeń karnych (grzywien, kar pieniężnych) wolne od stempla.

W niedzielę, dnia 18 października 1925 o godzinie 5-ej popołudniu odbędzie się w sali Krak. Stow. Kupców przy ulicy Grodzkiej 43

Zgromadzenie Kupców

na którem złoży sprawozdanie z Konferencji organizacyj kupieckich w Warszawie

p. Dr. Wasserberg.

Ze względu na bardzo aktualne uchwały Konferencji upraszamy o punktualne przybycie

Wydział.

Ważne dla płatników.

Donoszą nam, że Ministerstwo Skarbu wydało w ostatnich dniach okólnik, w którym upoważniło władze Skarbowe do rozkładania na raty podatku obrotowego i dochodowego do dnia 15 grudnia 1925.

Żądamy wstrzymania dalszej podwyżki komornego. Dalszych podwyżek nikt nie zniesie a przedewszystkiem nie zniesie ich kupiectwo, które płaci już ¾ czynszu przedwojennego.

Wzywamy członków Krak. Stow. Kupców, których ostatnio egzekwowano za wkładką do Stowarzyszenia przemysłowego drobnych kupców w Krakowie, by się zgłosili w Sekretarjacie Krakow. Stow. Kupców w godzinach przedpołudniowych.

Obniżenie stopy podatku przemysłowego

Rozporządzeniem z dnia 7 października 1925 r., wydanem na mocy art. 7 ustęp 2 i art. 125 ustawy o państwowym podatku przemysłowym z dnia 15 lipca 1925 r. Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu obniżył stopę podatku przemysłowego do 1 proc. od obrotów, wymienionych w punktach 1 i 4 art. 5 wskazanej ustawy, a osiąganych przez samoistne przedsiębiorstwa handlowe ze sprzedaży hurtownej szeregu towarów.

Lista tych towarów obejmuje:

1) Materjały budowlane, a mianowicie: obrobione drzewo budulcowe i materjały przemysłu tartacznego, podkłady, kopalniaki, cegła, wapno, cement, dachówka, papa dachowa, blacha żelazna i szyby okiennne.

2) Worki,

3) Narzędzia rolnicze: pługi konne, brony, sierpy, kosy, grabie, kultywatory, młocarnie, kieraty, wialnie, sieczkarnie, żniwiarki, kosiarki i siewniki.

4) Nawozy sztuczne,

5) Surowiec żelaza oraz żelazo i stal w sztabach, belkach i szynach,

6) Przędza wszelka wyrobu krajowego,

7) Tkaniny wyrobu krajowego.

Wspomniane rozporządzenie obowiązywać ma od dnia 1 września rb.

W niedzielę, dnia 18 października o godz. 11 rano odbędzie się w salach Izby Handlowej w Krakowie

Publiczne Zgromadzenie Ajentów Handlowych

celem omówienia obecnej sytuacji gospodarczej.

Ze względu na obecne trudne położenie, obecność wszystkich Ajentów jest konieczną.

Gremjum Ajentów Handlowych.

Dyrekcja Zjednoczenia Kupców

komunikuje nam:

Dnia 18 bm. o godzinie 3 popołudniu odbędzie się **Walne Zgromadzenie Stow. „Zjednoczenia Kupców“** dla zakupu towarów w Krakowie, Rynek Główny 6

z następującym porządkiem dziennym:

1) Zagajenie.
2) Sprawozdanie z czynności Dyrekcji.
3) Sprawozdanie kasowe.
4) Udzielenie absolutorjum ustępującej Dyrekcji i przyjęcie do wiadomości sprawozdania kasowego.
5) Wybór członków Dyrekcji i Rady Nadzorczej.
6) Wnioski i interpelacje.

W razie braku kompletu zgromadzenie następne odbędzie się w pół godziny później.

Skala opłat za protest wekslowy
w Krakowie.

Do 100 Zł	wynosi opłata notarjalna	2 Zł
„ 200 „	„ „ „	3—4 „
„ 300 „	„ „ „	5 „
Od 350—500 Zł	wynosi opłata notarjalna	6 Zł
„ 500—1000 „	„ „ „	10 „
	maksimum	30 Zł

Opłata za fiakier, o ile jazda jest uzasadnioną. Stempel wynosi 2 Zł.

Ponadto pobierają zarządy gmin ½% od sumy wekslowej jako podatek.

Ważne dla kupców. Należy uwidaczniać ceny sprzedażne poszczególnych towarach i umieszczać cenniki na widocznem miejscu wszystkich towarów pierwszej potrzeby. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych poleciło bowiem wszystkim Województwom badanie skrupulatne cenników i „surowe ukaranie winnych“.

Termin do ulgowego oclenia towarów zakupionych do 19-go maja b. r. przedłużono do dni 60 od dnia nadejścia zawiadomienia do urzędu celnego.

Przy ocleniu tych przesyłek stosowane być mają przepisy dawnej konwencji.

Poradnik i formularze w sprawie odwołań podatku majątkowego zamieszczamy w tym numerze. O podatku dochodowym zamieścimy w następnym.

Pomnikowe cyfry. We wrześniu przeprowadzono w Polsce 45.000 egzekucji za zaległe podatki i przeprowadzono 3.800 licytacji.

Walka rządu z drożyzną.

Jak na innem miejscu donosimy wydało ostatnio Ministerstwo Spraw Wewnętrznych okólnik do władz, którym zwraca uwagę na tendencję podbijania artykułów pierwszej potrzeby.

I my to zauważyliśmy. Artykuły najpierwszej potrzeby, jak cukier, zdrożały ostatnio o 15 procent (ceny pierwotnej), zapałki zdrożały o 25 procent, spirytus denaturowany o 20 procent, nafta o 20 procent.

Wszystkie te ceny, albo sam rząd podwyższył, albo zgodził się na ich podwyżkę (cukier), dając tem przykład przewidującej polityki gospodarczej w czasie najkrytyczniejszym dla państwa, w czasie ciągle wzrastającego bezrobocia i nędzy mas; wszak sama podwyżka cen cukru o 10 groszy na kg. obciąży rocznie u nas konsum kwotą 24 milj. złotych rocznie!

Ale na drożyznę, którą inni wywołują, ma rząd niezawodne środki: policjanta, ustawę o lichwie, cenniki, komisarza do walki z drożyzną, radę spożywców itp. Czy nie czuje rząd własnej śmieszności, gdy wzywa swe organy do „skrupulatnego badania cen i pociągania winnych do surowej (!) odpowiedzialności“, a on jedynie sam ceny podwyższa i pomaga do potęgowania drożyzny tak we własnym zakresie (monopole, cukier), jak też i pomaga producentom przez dopuszczenie do ogromnej podwyżki ceł.

Wszak najbardziej ograniczony konsument nie wierzy w skuteczność tej „walki z drożyzną“, która dla organów administracji staje się walką z kupiectwem o cenniki, oznaczenia cen itp.

Czas już skończyć z tą demagogją i mydleniem oczu.

LEOPOLD FROMOWICZ.

Zgubna forma protekcjonizmu.

Niejednokrotnie zwracaliśmy uwagę na dziwną, po wojenną politykę gospodarczą prawie wszystkich państw sukcesyjnych, które zaledwie że na własnych nogach stanęły, zaczęły zaraz otaczać się murami ochronnymi przed zalewem produktów innego państwa. Te mury ochronne są to znane wszystkim wysokie cła — w terminologji polityczno-gospodarczej znane pd nazwą protekcjonizmu.

I oto byliśmy świadkami, jak jedno państwo prześcigało drugie w zamykaniu swych granic dla przywozu towarów i jak każde z państw wysilało swoją energję w kierunku wywiezienia jaknajwięcej produktów poza granice swego państwa. Rekord w tem dążeniu osiągnęła — zdaje się — Polska, wprowadzając coraz wyższe ochronne cła przywozowe, utrudniając uzyskanie paszportów zagranicznych, słowem wprowadzając u siebie najwyższy protekcjonizm, którego skutki w dzisiejszej katastrofalnej sytuacji gospodarczej, dotkliwie przez społeczeństwo odczuwanej, się objawiły.

Taka polityka gospodarcza, którą zarażone zostały niemal wszystkie państwa europejskie, wytworzyła na wszechświatowym rynku zbytu sytuację, przypominającą stosunki gospodarcze z przed około 100 lat, kiedyto przemysł fabryczny stawiał pierwsze kroki i systematycznie rugować począł rzemiosło z zajętego na wszechświatowym rynku zbytu stanowiska. Masowe produkowanie systemem maszynowym prowadziło bowiem do potanienia kosztów wytwórczości, a wprowadzenie mechanizacji do wszystkich działów technicznych obniżyło wprawdzie bardzo znacznie zarobki robotników, ale i równocześnie obniżyło także wydatki tychże, bo artykuły, do codziennego życia potrzebne, znacznie potaniały. Handel, torujący zawsze drogę każdemu postępowi, skierował bezzwłocznie swe zapotrzebowania do fabryk, dostarczających towary dobre i tanie, na warunkach dogodnych. To też rzemiosło, mimo wytężonej, często zdwojonej swojej pracy, nie mogło w żaden sposób rywalizować z wytworami przemysłu fabrycznego, wytwarzanymi en masse.

Rzemiosło — widząc się zagrożonem w swojem bytowaniu — podniosło oczywiście krzyk rozpaczy, domagając się ochrony rzemiosła przed zalewem wytowarów fabrycznych. Historja notuje nawet wiele rewolt rzemieślników na tem tle, które często kończyły się demolowaniem fabryk i niszczeniem maszyn. (Dla niejednego z nas pamiętną jest taka rewolta szewców krakowskich z przed kilkudziesięciu lat, którzy demolowali sklep Fränkla z obuwiem fabrycznem).

I wówczas znaleźli się domorośli ekonomiści, którzy wylewali łzy nad dolą rzemieślników i dla usprawiedliwienia swoich bezrozumnych zarządzeń, mających ochronić rzemiosło, mydlono ludziom oczy, — podobnie, jak dziś, równowagą bilansu handlowego, koniecznością utrzymania swoistego przemysłu i podobnymi do tego wymysłami.

Ale walec potężniejącego przemysłu fabrycznego zdruzgotał wówczas wszelkie mury ochraniające rzemiosło, zdobywając zwycięsko światowy rynek zbytu. Zrozumieli wtedy rzemieślnicy, że żadnymi murami ochronnymi nie wstrzymają ewolucji i jęli przystosowywać się do trybu życia, posługując się w swoich warsztatach znienawidzonemi maszynami.

Dziś w najdalszych zakątkach świata, święci triumf maszyna i najmniejszy nawet warsztat rzemieślniczy posługuje się siłą popędową maszyny, zamieniając się tem samem w fabrykę i wchodząc w ten wielki krąg przemysłu, który z dnia na dzień tworzył coraz większe centra dla swej wytwórczości i zdobywa coraz szersze kręgi rynków zbytu.

I dziś, po latach swego zwycięskiego pochodu, w wielkich przemysłowych państwach, które dysponują technicznie wyszkolonym robotnikiem, wyposażone są w najpraktyczniejsze maszyny i najpotężniejsze silniki, jakoteż w najlepszą sieć komunikacyjną, mając na usługi kupiectwo, które utartym szlakiem wiekowego doświadczenia toruje wytwórczości drogę wielki przemysł stał się silnym konkurentem wszystkich, mniej przemysłowo rozwiniętych państw. Kupiectwo bowiem wszystkich państw, z natury prawa w handlu panującego, bez oglądania się na przemysł swego kraju, szuka zawsze najkorzystniejszych źródeł zakupu, aby uzyskać towary najtańsze, o jakości najlepszej i aby zapewnić sobie solidną, punktualną dostawę.

Nic więc dziwnego, że przeważnie państwa sukcesyjne w nowym układzie swoim, gospodarczo nie rozwinięte, nie są w możności dotrzymywać kroku wielkim, przemysłowo rozwiniętym państwom, przy zdobywaniu światowego rynku zbytu.

I dlatego, w swojej bezsilności, stają te państwa na stanowisku krótkowzroczności ekonomistów z przed 100 lat, próbując cłami wysokiemi ochronić swój, prymitywnie urządzony przemysł przed zalewem zagranicznej wytwórczości nie pomnąc na to, że ten zalew umożliwia potanienie potrzeb do życia i że zamykanie granic wytwarza tylko drożyznę tak wielką, że państwo samo, jako największy konsument, ugiąć się pod nią musi. — Zamykanie przemysłowi dotychczasowych rynków zbytu także i w państwach przemysłowo i gospodarczo silnie rozwiniętych, bardzo ujemnie się odbija i oto jesteśmy świadkami ogólnego, coraz szersze kręgi zataczającego kryzysu gospodarczego. — Jednakże gospodarczo silne państwa kryzys ten przebywają — gorzej jest dla państw mniej gospodarczo rozwiniętych.

Zagrożone w swojem bytowaniu państwa przemysłowo nie rozwinięte, znajdą jedynie ratunek przez wcielenie ich do ogólnej światowej wytwórczości — przez tworzenie większych, wspólnych obszarów gospodarczych, o wspólnym rynku zbytu.

Taką najwłaściwszą wspólną ostoją gospodarczą byłaby dla nas bezsprzecznie Europa, gdyby wszystkie jej państwa granice swoje dla wolnego handlu całego świata otworzyły. — W takiej bowiem wielkiej wspólnocie gospodarczej znaleźć się musi miejsce i dla mniej rozwiniętego przemysłu.

Dla urzeczywistnienia tego — obecnie coraz bardziej rozwijającego się — dążenia, winno kupiectwo całego świata przeciwdziałać wszelkim poczynaniom protekcjonizmu, jako z gruntu niewłaściwego środka zaradczego przeciw obecnej fatalnej sytuacji gospodarczej.

Sytuacja gospodarcza w Niemczech.

Berlin, z początkiem października.

(wim) Mimo ostrego przesilenia ekonomicznego jakie tu od dłuższego czasu panuje, rzec można, że gospodarstwo niemieckie znajduje się na drodze do sanacji. Coprawda uzdrowienie stosunków gospodarczych postępuje w wolnem tempie, ale widać wyraźnie i celowe wysiłki, sfer rządzących w tym kierunku, które na przyszłość jaknajlepsze rokują nadzieje. Jeżeli weźmiemy pod uwagę ubiegłe dwa lata od ustabilizowania waluty i wprowadzenia marki rentowej, zauważyć możemy wyraźnie zmiany na lepsze.

Wielki przemysł niemiecki reorganizuje się szybko, zmniejszając wysokie, stosunkowo koszta produkcji, by módz skutecznie konkurować z zagranicą; nie obchodzi się tu coprawda bez ofiar lekkomyślnej gospodarki inflacyjnej, jak redukcja sił roboczych i urzędników, ale radykalne te środki są pewnego rodzaju „malum necessarium" na schorowanym organiźmie gospodarczym. Sam przemysł np. żelazny i hutniczy wydalił w ostatnich dwóch latach 70,000 robotników, z czego na ostatnie dwa miesiące przypada 12,200 ludzi, tj. przeszło 5% wszystkich sił roboczych, zatrudnionych w przemyśle żelaznym. Dzięki potanieniu w ten sposób wytwórczości, otrzymały poważne firmy techniczne i budowlane (beton), w drodze rozpisanego konkursu wiele zleceń zagranicznych, przeważnie z Anglji, konkurując skutecznie z tamtejszemi firmami.

W handlu wewnętrznym odczuwać się daje w ostatnich miesiącach silna stagnacja, z powodu braku kapitałów i drogiego kredytu. Coprawda sytuacja na rynku pieniężnym wykazuje obecnie lekką poprawę, stopa procentowa Banku Rzeszy zniżona została do 9 procent (w Nowym Jorku 3½ procent, w Paryżu i Moskwie 6 procent, — w Warszawie 12 procent), ale i ta uniemożliwia solidną kalkulację. Najsilniej dokucza gospodarstwu brak płynnej gotówki i to nietylko drobnym przedsiębiorstwom, przeważnie niefachowym, które namnożyły się podczas inflacji i obecnie nikną szybko z powierzchni, co w końcu również uważać możemy za korzystny objaw sanacji, — ale brak kapitału odczuwają nawet tego rodzaju koncerny, jak Stinnes, który napróżno zabiegał się w ubiegłym miesiącu u banków o kredyt 1000,000 (!!) marek na wypłatę robotników należącej do niego fabryki automobilów „Aga".

Eksport na ogół nie jest dosyć żywy, utrudniają go z jednej strony niezupełnie podjęte stosunki handlowe z dawnemi krajami nieprzyjacielskiemi, z drugiej zaś wysokie koszta produkcji. Jedynie handel z Rosją, za pośrednictwem tutejszej sowieckiej misji handlowej jest ożywiony; zwłaszcza w dziale maszyn, przyrządów elektrotechnicznych i optycznych, chemikalji, wyrobów stalowych i trykotaży dokonano większych transakcji. Charakterystycznym objawem podczas obecnej stagnacji jest wzmożona, prowadzona racjonalnie, niemal po amerykańsku, kampanja reklamowa. Poszczególne większe firmy utrzymują specjalny sztab wysoko płatnych pracowników, prześcigujących się wzajemnie w pomysłach obmyślania i opra-

cowywania skutecznej reklamy. — Mieszkaniec Berlina spotyka się ze współczesną reklamą na każdym kroku i to nietylko w ogłoszeniach gazet, plakatach i prospektach, ale w tramwajach, autobusach kolei podziemnej, wkońcu na skrzynkach pocztowych, latarniach ulicznych i transparentach świetlnych. Każdy dzień przynosi nowe oryginalne pomysły. Rzecz naturalna, że tego rodzaju akcja, przyczynia się do powiększenia konsumpcji.

Ruch budowlany w ciągu ostatnich dwóch lat znacznie się ożywił. Przedewszystkiem buduje się domy czynszowe o małych mieszkaniach, złożonych z 2—4 pokoi, na które miasto udziela bardzo korzystnych kredytów, mianowicie 6—8.000 marek na mieszkanie, licząc po 2 procent rocznie, z czego 1 procent się amortyzuje. Miasto rozporządza na ten cel osobnym funduszem, tj. podatkiem czynszowym (Hauszinssteuer), ściąganym z realności. Dzięki tym udogodnieniom wybudowano ostatnio bardzo wiele domów czynszowych, tak, że katastrofa mieszkaniowa została prawie zupełnie zażegnana.

Narzekania na drożyznę niezupełnie są słuszne. Coprawda ostatnio podrożały niektóre artykuły, jak materje wełniane i manufaktura, z powodu podwyższenia ceł ochronnych, a przedewszystkiem środki żywności, — w pierwszej linji mięso, głównie z powodu zerwania stosunków handlowych z Polską, ale oficjalny indeks drożyźniany nie jest na ogół wyższy, jak w innych krajach o stałej walucie, a obecnie stale opada.

Jak wyżej już wspomnieliśmy, przyczynia się w znacznej mierze rząd do uzdrowienia stosunków gospodarczych. **Przedewszystkiem obniżone zostały stawki podatkowe, odciążając znacznie gospodarstwo prywatne.** I tak wynosił dwa lata temu podatek obrotowy 2½ procent, obecnie wynosi on 1 procent, a w ciągu przyszłego roku, uchwalono znieść go zupełnie. Podatek przemysłowy wynosi 0,45 procent podatku obrotowego, podatek zaś osobisto-dochodowy wynosi od 6 procent progresywnie w górę. Patentów i kategorji handlowych — jak w Polsce i Rosji nikt nie zna: każdy może w ciągu 1 godziny otrzymać paszport na dowolną ilość wyjazdów na cały świat za — 10 Marek. W płaceniu danin udzielają władze wszelkich możliwych udogodnień.

Na ogół sądzimy, że jeżeli przemysł i handel niemiecki przetrwają obecny ciężki kryzys i dalej iść będą po linji obecnego rozwoju, zdobędą w przyszłości z powrotem dawne rynki zbytu w Europie. O ekspanzji i zdolności konkurencyjnej wielkiego przemysłu niemieckiego świadczy senzascyjny sukces zakładów Siemens—Halske, które otrzymały ofertę elektryfikacji całej Irlandji, kosztem przeszło 20 milj. dolarów, bijąc wszystkie inne oferty — nawet angielskie. O zasobach kapitałowych banków (po 2 letniej strasznej inflacji) świadczy to, że banki niemieckie finansują obecnie kwotą 20 milj. dolarów różne interesa handlowe z Rosją.

Rozpowszechniajcie „Przegląd Kupiecki".

Czworo, co ma rację.

1) Dłużnik, który wskutek stagnacji popadł w niewypłacalność i podał do sądu o wdrożenie postępowania ugodowego ma na swoje usprawiedliwienie następujące argumenta: „Utarg zmniejszał się stale, wydatki, podatki, czynsz, utrzymanie zwiększały się. Na pilne płatności wekslowe mógł wystarać się o gotówkę pożyczając tylko na pro mille. Te pro mille zjadały nie tylko dochód, ale substancje a po roku okazało się, że walczył dłużnik z wiatrakiem. Dziś wierzyciele jego stracą u niego 70 procent, ale te 30 procent, które dłużnik ma płacić tkwią w towarze desortowanym i spieniężyć je na czas płatności swoich zobowiązań nie będzie można. O ile nie ma stać się ciężarem społeczeństwa, to potrzeba mu pomocy gotówkowej, by mógł przetrzymać kryzys, aż się utarg poprawi i by mógł po części dokompletować swoje zapasy.

* * *

2) Wierzyciel hurtownik, mający kredyt zagranicą, ale musi złożyć 40—50 procent w gotówce, tytułem cła przy nadejściu towaru, bierze słusznie za złe swym dłużnikom, którzy na zakupione towary dawali mu weksle, które obecnie przy ciasnocie pieniądza i niemożności uzyskania nigdzie pożyczki, musi wykupić wraz z narosłemi kosztami i żal ten jeszcze się potęguje, skoro dłużnik podaje do Sądu o postępowanie ugodowe. Dłużnik jego sprzedaje towary i chwilowo nic nie upłaca, a wnioski na ugodę są tylko platoniczne, bo okazuje to już praktyka ostatnich tygodni, że dłużnicy, którzy popadli w niewypłacalność, nie są w stanie dotrzymać nawet drobnych upłat, wedle zawartej ugody.

Substancja majątkowa hurtownika zostaje zniszczona i kredyt jego wskutek niedotrzymania terminów mocno nadwerężony.

* * *

Kupiec znowu detalista, który ma nieszczęście mieć swój lokal handlowy, niedaleko kupca, który popadł w niewypłacalność, musi skonstatować, że jego egzystencja z dnia na dzień zostaje podkopaną, skoro kupiec, który swe zobowiązania w drodze postępowania ugodowego pokrywa, pozbywa się ich za 25—30 procent pierwotnej kwoty, i jest tem samem w stanie, towary sprzedawać znacznie bardzo poniżej ceny rynkowej.

Kupiec ma do zwalczenia nielojalną konkurencję, która działa wskutek zastoju i braku utargu zabójczo, bo zmusza do sprzedaży niżej ceny kosztów, bez najmniejszego pokrycia na podatki i wydatki. Kilka miesięcy takiej nielojalnej konkurencji zniszczyć musi najsilniejszą jednostkę.

* * *

4) Reprezentanci kupiectwa, którzy mają te kwestje bardzo drażliwe i trudne do załatwienia muszą stwierdzić, że największym majątkiem kupca jest jego opinja i jego solidność i wypłacalność, że kupiec jest odpowiedzialnym wobec swoich kolegów za swe czyny, któremi podważa egzystencję swoich kolegów, lub wskutek swoich machinacji podkopuje zaufanie do siebie i innych.

Detalista, który tak długo pożycza sobie na pro mille gotówkę aż procenta zjadają majątek jego wierzycieli towarowych, popełnia czyn niehonorowy, nawet karygodny, bo zawieszając wypłaty wtedy gdy jego deficyt wynosił tylko 20—30 procent mógłby wyrównać swoje zobowiązania ugodowo kwotą 60—70 procent.

Przy ugodzie na 25—30 procent niszczy dłużnik wierzyciela, ale i sobie nie pomaga.

Obecnie, gdy siła wyższa zmusza nawet najsolidniejsze jednostki do zawieszenia wypłat — okazują wierzyciele swą wyrozumiałość solidnym dłużnikom — kryzys gospodarczy nie może jednak usprawiedliwić — bankructw tych dłużników, którzy niszczą wierzycieli świadomie, bo już w chwili zaciągania zobowiązania, byli niewypłacalni.

Przesilenie zdziesiątkuje stan kupiecki, ale minąć musi; kredyt będzie nadal istniał a otrzyma go ten, kto nie niszczył lekkomyślnie honoru i kredytu kupieckiego — tego największego kapitału kupca.

Formularz podania o podstawy wymiaru.

(m) O podstawy wymiaru należy prosić podaniem o treści, jak niżej:

Do Urzędu Skarbowego podatków i opłat skarbowych w Tarnowie.

Józef Zrujnowany, kupiec w Tarnowie, ul. Wałowa 70.

uprasza o doręczenie mu podstaw wymiaru podatku majątkowego.

pojedyńczo

Podpisanemu doręczono nakazem płatniczym Nr. 1.506 wymiar podatku majątkowego.

Niniejszem upraszam po myśli art. 45. ust. 3. o pod. majątk. o doręczenie mi podstaw wymiaru powyższego podatku.

Józef Zrujnowany, mp.

Formularz odwołania od podatku majątkowego.

Do Urzędu Skarbowego podatków i opłat skarbowych w Krakowie.

Stanisław Bieda, kupiec w Krakowie, ul. Grodzka 84 wnosi odwołanie od wymiaru podatku majątkowego, objętego nakazem płatniczym Nr. 4352.

pojedyńczo

Powołany wyż nakaz płatniczy na podatek majątkowy zaczepiam w całej osnowie, albowiem mylnie ustalono nim wartość majątku mego na 16.400 zł. W szczególności:

1. Komisja przyjęła niesłusznie majątek mój z przedsiębiorstwa na 10.000 zł.

Jestem kupcem towarów galanteryjnych, a obrót mój za I. półrocze 1923 wynosił 60 milj. Marek. Wedle odnośnych rozporządzeń ma przy oszacowaniu tego mego majątku zastosowanie współczynnik 6, wobec czego wartość mego przedsiębiorstwa wynosi 60.000.000×2×6:6=120.000.000, czyli 6.000 zł — nie zaś, jak ustalono 10.000 zł. Do podwyższenia przez komisję obrotu z 60 milj. M. na 100 milj., — jak to z wymiaru wynika — nie było powodu — gdyż wymiar 60 milj. Marek ustaliła pierwotnie komisja odwoławcza podatku obrotowego na podstawie moich zapisków za wiarygodne uznanych.

Wobec tego należało ustalić wartość przedsiębiorstwa przy wymiarze na 6.000 zł, — gdyż do podwyżki nie było najmniejszego powodu.

2. Wartość urządzenia mego ustaliła komisja również niesłusznie na 64000 zł. Mam 2 pokoje i 1 kuchnię, których wartość podałem w zeznaniu na 80.000,000 Marek, czyli 4,000 zł. Nie zostałem wezwany do wyjaśnień, wobec czego bezprawnie podwyższono mi oszacowanie mieszkania i podwyższono podane przezemnie kwoty. Ponadto proszę o zbadanie stanu mego urządzenia domowego przez znawców, celem stwierdzenia prawdziwości moich zapodań, że mam: sypialnię zamożną, średnią, sypialnię zamożną małą i kuchnię przeciętną wielką — których wartość wynosi razem wedle tabel Rozp. Min. 80 milj. Marek.

Wobec tego wartość mego urządzenia domowego nie podlega podatkowi majątkowemu (Przyp. Redakcji: bo jest mniejsza, jak 100 milj. Marek).

Upraszam tedy, Swietna Komisja:

raczy zaczepione wezwanie płatnicze w kierunku wyż wytkniętym zmienić, wartość mego przedsiębiorstwa handlowego na 6.000 zł ustalić — i od tej kwoty przypadający podatek wymierzyć; urządzenie zaś domowe zupełnie od podatku zwolnić.

Stanisław Bieda.

Uwaga. Podstawy, na których opierał się wymiar podatkowy komisji i odnośne daty, może płatnik poznać, albo przez wgląd w akta w Urzędzie skarbowym, albo prosząc o podstawy wymiaru.

Uchwała Komitetu Celnego o podwyżce celnej, która ma być ogłoszoną w dniach najbliższych.

(U. K oznacza ulga konwercyjna)

Poz.:	Zł	dawniej
1. Zboża w ziarnie i strączkowe:		
1. zboża w ziarnie		
a) żyto, jęczmień, owies	3·50	bez cła
b) pszenica	7·—	„ „
c) tatarka, gryka, proso, kukurydza	3·50	„ „
2. strączkowe		
a) groch, soczewica, bób, peluszka, wyka, seradela, bobik	4·—	„ „
b) fasola	5·—	„ „
2. Ryż: (U. K.)	Podwyżka o	
4. wyłuskany	50%	2·80
3. Mąka, kasza, słód, groch polerowany:		
a) mąka żytnia	50%	5·—
b) pszenica	100%	9·—
c) inne mąki	50%	4·—
2. kasze, słód i groch polerowany	75%	
5. Warzywa i okopowe		
1. d) osobno niewymienione, okopowe i warzywa korzeniowe i liściowe	100%	5·—
8. Ziemniaki suszone, płatki, krajanka wszystko mielone i niemielone	50%	3·—
12. Gorczyca mielona i nie przyrządzona w beczkach i innych dużych naczyniach	50%	5·—
14. Grzyby: świeże i suszone, oprócz wymienionych w punkcie 2. brutto	50%	15·—
16. Jagody laurowe i marzyca (galgant)	50%	25·—
17. Żołędzie, cykorja i surogaty kawy	50%	
20. Herbata paczkowana	25%	
22. Cukier:		
1. krysztaliczny żółty, kryształ biały, mączka biała nierafinowana	50%	35·—
27. Arak, rum, koniak, śliwowica i inne wódki spirytus (spiritus vini) surowy oczyszczony; wszelkiej mocy likiery i nalewki (U. K.)	50%	
32. Wody mineralne sztuczne i naturalne łącznie z wagą naczyń	50%	40·—
34. Mięso, tłuszcze zwierzęce, jadalne, oprócz osobno wymienionych, wędliny i szynki:		
1. mięso świeże, solone i mrożone	50%	15·—
2. a) mięso gotowane, suszone, wędzone, marynowane, peklowane, w opakowaniu hermetycznem	50%	55·—
b) w opakowaniu niehermetycznem	50%	25·—

	Zł	dawniej
3. słonina, smalec		
a) słonina świeża solona, smalec	60.—	3·—
b) słonina paprykowana, wędzona	80·—	20·—
4. wędliny, bekony, boczki, szynki	50%	100·—
5. zwierzyna i ptactwo bite	50%	250·—
36. Masło krowie i owcze:	50·—	12·50
37. Ryby i kawior:		
1. a) pstrągi, łososie, turboty, sole jesiotry, bieługi, sieje (sigi)	250·—	150·—
b) I. dorsz	10·—	5·—
II. drobne	50·—	
III. Sandacze, karpie	25·—	12·50
c) ryby żywe, oprócz wymienionych w lit. a) w wodzie (przywożone w beczkach lub wagonach-basenach)	160·—	16·—
4. c) Śledzie wędzone i opiekane	50%	20·—
39. Artykuły spożywcze i pasza dla zwierząt		
1. a) jaja	20·—	3·—
40. Zwierzęta, ptactwo, owady i płazy	Od szt. Zł	
1. konie	200·—	bez cła
9. ptactwo domowe, gęsi za 100 kg	30·—	„ „
41. Nawozy, kości surowe i przyrządzone		
5. superfosfaty mineralne	50%	1·—
42. Sadze i węgiel drzewny sztucznie proszkowany	25·—	15·—
43. Klej i żelatyna (U. K.)		
2. żelatyna (w listkach, tafelkach itp.)	50%	190·—
3. klej do apretur, mieszaniny żelatyny i gliceryny	55%	95·—
4. klej z kości i odpadków zwierzęcych: szewski, stolarski i osobno niewymieniony	50%	32·—
44. Rogi, kopyta, niewymienione organa i produkty zwierzęce oraz surowice:		
4. surowice, szczepionki i produkty bakteryjne (kultury) osobno niewymienione łącznie z wagą bezpośr. do pakowania	25%	1000·—
51. Tłuszcze i oleje zwierzęce stałe, zestalone, maziste i płynne oraz kwasy tłuszczowe, oprócz osobno wymienionych		
1. a) tłuszcze zwierzęce surowe, przetopione, tłuszcz kostny, surowy tłuszcz z wełny	20%	1·50
b) tłuszcze zwierzęce odsączone, przerobione, zestalone, oleomargaryna, premier jus, również tłuszcze odpadkowe, oprócz osobno wymienionych	80%	6·—

	Podwyżka o	dawniej
2. tran, tłuszcz rybi nieoczyszczony oraz ich kwasy	25%	2·—
3. deras (tłuszcz garbarski)	100%	7·50
4. oleina i kwasy tłuszczowe, oprócz osobno wymienionych	100%	20·—
5. spermacet, palmatyna i stearyna	100%	20·—
6. a) oleje pochodzenia zwierzęcego, oprócz osobno wymienionych	29%	62·—
b) tran rybi oczyszczony	33%	45·—
c) margaryna i sztuczne masła jadalne	100%	40·—
52. Wosk, parafina i wazelina		
8. parafina wszelka	50%	37·—
53. Świece, pochodnie, knotki nasycone i t. d.	25%	60·—
55. Skóry wyprawione oraz półgarbowane w całości, połówk. i skrawkach		
1. skóry podeszwowe i pasowe w całości, połówkach, kawałkach i skrawkach wyprawy: a i b (roślinnej, mineralnej)	50%	100·— 120·—
2. skóry podeszwowe i pasowe w kruponach i słupkach-wyprawy: roślinnej i mineralnej a i b	50%	120·— 140·—
3. skóry wierzchnie miękkie bydlęce, końskie i cielęce-wyprawy: a i b roślinnej i i mineralnej	50%	160·— 430·—
6. skóry świńskie	25%	250·—
8. skóry blankowe:	25%	170·—
9. surowiec wszelkiej wyprawy tłuszczony	25%	
10. skóry pergaminowe i skóry duże suszone pozbawione włosia o powierzchni powyżej 1.85 m. kw.	25%	200·—
11. skóry wszelkie, oddzielnie niewymienione	25%	860·—
57. Obuwie i wyroby skórzane.		
1. b) obuwie powyżej 1200 gr. do 2000 gr. włącznie (U. K.)	25%	300·—
c) powyżej 900—1200 (U. K.)	150%	500·—
d) 600—900 (U. K.)	100%	500·—
e) drobne do 600 (U. K.)	1440 zł	800·—
f) dziecięce 600 i mniej	800 zł	
4. b) skórzane: oprawy książek, odzież i jej części, oprócz osobno wymienionych ze skór wszelkiego garbowania	50%	1500·—
5. b) skórzane wyroby techniczne: przybory ekwipunku wojskowego, oprócz osobno wymienionych	25%	350·—
c) gotowe pasy napędne; troki (rzemyki do zszywania pasów napędnych)	25%	300·—
d) wykrojone pasy z kruponów do wyrobu pasów napędnych w kawałkach niezszywane i nieklejone; napędne rzemienie okrągłe, postronki z żył zwierzęcych, gońce czółenkowe	25%	210·—

	Podwyżka o	dawniej
6. b) Uprząż skórzana zwykła bez ozdób i skór kolorowych lub lakierowanych, również takie chomonta	25%	250·—
59. Wyroby ciesielskie, bednarskie i kołodziejskie:		
2. b) wełna drzewna	25%	3.—
4. wyroby ciesielskie, bednarskie i kołodziejskie — zagruntowane lub farbowane	25%	13·—
60. Wyroby z kory drzewa korkowego torfu:		
1. c) szpunty i wszelkie inne wyroby korkowe, osobno niewymienione	25%	50·—
d) wyroby z odpadków korkowych, chociażby z domieszką substancji spajających	25%	50·—
62. Rośliny i ich części, osobno niewymienione:		
5. d) Nasiona roślin przemysłowych: lnu, konopi. (U. K.)	2 zł	bez cła
6. nasiona traw	75%	25·—
7. nasiona warzyw i kwiatów, oprócz wymienionych	100%	
11. Rośliny żyjące:		
I. w doniczkach lub kubłach	100%	15·—
II. bez opakowania lub w innem niż wymienione w punkcie I. opakowaniu	100%	45·—
64. Wyroby koszykarskie i plecione z materjałów roślinnych		
1. a) i b) kosze zwyczajne do bielizny, pakowania i przewożenia różnych towarów z wiórów, rózg i trzciny; dywany, chodniki i t. d. a. b.	25%	
2. a) i b) wszelkie inne wyroby koszykarskie	25%	
4 a)	25%	
65. Materjały budowlane		
5. materjały hydrauliczne spajające, mielone i niemielone, cementy wszelkich nazw prócz osobno wymienionych, hydrauliczne domieszki i t. d.	20%	2·50
6. klinkier cementowy niemielony, wapno hydrauliczne, gips i alabaster mielony, niepalony, oraz palony	25%	2·—
66. Kamienie nieobrobione i nawpół obrobione		
2. b) kamienie mielone	50%	1·20
4. kamienie rodzime do ostrzenia, szlifowania i polerowania		
a) w kształcie płyt, chociażby obrobionych	20%	

	Podwyżka o	dawniej
b) toczalniki i osełki z kamienia naturalnego i sztuczne tylko piaskowcowe	20%	
10. kamienie młyńskie, piaskowcowe z jednej sztuki naturalnego kamienia	25%	3·30
67. Kamienie szlachetne; kamienie do ozdoby prawdziwe i sztuczne		
1. kamienie szlachetne (brylanty, djamenty rubiny, szafiry, szmaragdy) perły prawdziwe	4.000.000 Zł	1.000.000
69. Azbest i masy izolacyjne		
3. biały prasowany w arkusze, bez dodatków z gumy i innych materjałów	100%	15·—
4. przędza azbestowa	50%	41·—
70. Wyroby z kamieni wszelkiego gatunku, oprócz szlachetnych; wyroby z gipsu alabastru i kompozycji imitujących kamienie		
1. snycerskie, rzeźbiarskie, sztukatorskie i tokarskie, również polerowane — o wadze sztuki:		82·—
a) 50 kg. i mniej	25%	
b) powyżej 50 kg.		50·—
2. zwyczajne kamieniarskie, bez rzeźby i ozdób snycerskich, również z wypukłemi powierzchniami		
a) polerowanemi w całości lub części		25·—
b) gładko obłupanemi i obciosanemi lecz niepolerowanemi	25%	16·—
71. Materjały do szlifowania i hartowania; wyroby z węgla dla elektrotechniki		
2. materjały zmielone, zespolone w grudki lub zamienione mechanicznie w bryłki, granaty pod postacią piasku lub mielone i t. d.	50%	7·—
3. a) materjały do szlifowania i polerowania na papierze	50%	31·—
5. wyroby prasowane z węgla dla elektrotechniki, jako to świece, płytki, cylindry, węgle do elementów i t. p. o wadze		
a) 500 gr. i mniej		
b) powyżej 500 gr. do 3 kg.		
c) powyżej 3 kg.		
72. Kamienie budowlane i wyroby ogniotrwałe		
1. cegły budowlane nieogniotrwałe ze zwykłej pośledniej masy ceglanej:		
a) zwyczajne niepolerowane		—·70
b) modelowe, dziurawki, niepolewane	25%	—·70

	Podwyżka o	daniej
c) wymienione pod lit. a. i b. polewane	25%	1·60
2. kamienie, cegły i płyty z wapna z piaskiem, cementu, gipsu i sztuczne, osobno niewymienione	25%	2·10
4) cegły i płyty z gliny szamotowej		
a) prostokątne	25%	1·60
b) klinowe		2·—
5. kształtki i wyroby z gliny szamotowej oprócz osobno wymienionych	25%	2·40
8. retorty dla zakładów gazowych oraz ich części	25%	7·50
9. tygle ogniotrwałe		
a) grafitowe	100%	30·—
10. cement szamotowy, zaprawa szamotowa i t. d.	25%	—·90
11. porowate ogniotrwałe płyty, cegły i t. d.	25%	10·—
12. pierścienie i t. d.	25%	20·—
73. Rury, wyroby ceramiczne z masy stopniowej (kamiennej) i płyty		
1. rury z masy porowatej ceglanej, cementowej i t. p. rury modelowe oraz ich części		
a) niepolewane	25%	1·60
b) polewane		3·20
4. płytki do posadzek z masy stopniowej niechłonące wody, niepowelewane, również z niegładką powierzchnią		
a) z masy jednobarwnej, grubości ponad 13 mm.	25%	7·50
c) wielobarwne, z różnorodnemi masami wtłoczonemi w wyrób, niezależnie od grubości	25%	19·—
5, gliniane płytki polewane lub niepolewane do wykładania ścian z mas wszelkiej barwy, gładkie i z ozdobami wypukłemi		
a) jednobarwne	16.—Zł	12·50
b) wielobarwne	25%	20·—
c) z malowidłami złocone, z rzeźbą lub innemi ozdobami	50%	31·—
74. Wyroby garncarskie z gliny pośledniej i z cementu; kafle do pieców; cegły z masy garncarskiej (kolorowej i białej)		
1. dachówki:		
a) niepolewane, bez rzeźby i malowideł	25%	1·60
3. a) cegły z masy garncarskiej, gładkie i z ozdobami wypukłemi; cegła dziurkowana, jednobarwne również glazurowane	25%	7·50
b) wielobarwne, również glazurowane	25%	19·—
5. naczynia i wyroby garncarskie z gliny pośledniej, osobno niewymienione, również polewane		

a) bez deseni i ozdób	25%	7·50
b) z ozdobami, malowidł. i rzeźbą	100%	25·—
dodana nowa nomenklatura		
c) rury kamionkowe	7·50 Zł	
6. naczynia kuchenne z gliny ogniotrwałej i półogniotrwałej oraz t. zw. kamienne		
a) niepolerowane	30%	
b) polerowane	47½%	
77. Wyroby szklane		
1. naczynia do przechowywania płynów i innych towarów, jako to: wszelkich kształtów butelki, słoje, gąsiory, bez ozdób i t. d.		
b) ze szkła białego, półbiałego mlecznego i barwnego, bez przyszlifowanych szyjek, korków i pokrywek i t. d.	25%	37·—
c) ze szkła wszelkiego gatunku z przyszlifowanemi szyjkami, oraz z wyrównanemi denkami i brzegami	50%	55·—
d) naczynia szklane perfumeryjne ze szkła białego i t. d.		
I. bez przyszlifowanych szyjek, korków i pokrywek oraz bez wyrównywanych denek i brzegów	50%	50·—
2. Wyroby, oprócz osobno wymienionych, ze szkła białego i półbiałego, nieszlifowane, i niepolerowane, nierżnięte i t. d.		
b) dęte, również w formach	25%	100·—
c) przyrządy chemiczne (naczynia szklane)	100%	120·—
3. szkło optyczne w kawałkach szlifowanych lub polerowanych nie więcej niż z 2 str. równ. matowe z 1 str. (U. K.)	100%	150·—
4. wyroby ze szkła białego i półbiałego szlifowane, polerowane, rżnięte, lecz bez innych ozdób.	100%	400·—
5. wyroby, oprócz osobno wymienionych, ze szkła butelkowego, barwnego itd.		
a) nieszlifowane, niepolerowane, nierżnięte, również z oszlifowanemi lub wyrównanemi dnami, brzegami, korkami i pokrywkami, z odlanemi lub wyciskanemi napisami herbami i wzorami, lecz bez innych ozdób.	50%	200·—
6. wyroby, oprócz osobno wymienionych, ze szkła wszelkiego gatunku, ozdobne.	100%	600·—
7. wata, wełna, przędza i oczy szklane.	25%	270·—
8. szkło taflowe dęte i lane, nieszlifowane i niepolerowane, grubości do 5 mm. włącznie.		

	Podwyżka o	dawniej
a) białe, półbiałe i zabarwione naturalnego butelkowego koloru, gładkie bez wzorów i ozdób o powierzchni do 1/4 m. kw. włącznie.	25%	20·—
b) takie same o powierzchni powyżej 1/4—1/2 m. kw. włącznie	25%	25·—
82. Żywica (oprócz osobno wymienionej) kalafonja, galipot:		
1. żywica drzew iglastych	50%	4·—
2. kalafonja i galipot	25%	8·—
83. Asfalt i smoła asfaltowa		
3. ciasto asfaltowe; asfalty topliwe sztuczne, smoła asfaltowa	25%	5·—
84. Ropa i smoły, oprócz osobno wymienionych:		
1. olej skalny ciemny nieoczyszczony (ropa naftowa)	50%	8·—
2. smoły z węgla brunatnego, łupku bitumicznego i torfu — wszystkie o ciężarze gatunkowym poniżej 1.	25%	1·50
85. Produkty destylacji ropy naftowej i smoły z węgla brunatnego, łupku bitumicznego i torfu, oprócz osobno wymienionych; sulfokwasy naftowe		
1. oleje lekkie		
a)	25%	
b) nowa nomenklatura	75%	
c)	50%	
2. nafta i fotogen	25%	
3. oleje smarowe ciężkie czyste	50%	
4. oleje smarowe ciężkie zmieszane	25%	
5. maź naftowa	50%	
86. Olej żywiczny i terpent.		
1. olej żywiczny		
2. terpentyna surowa	140%	6·20
3. terpentyna rafinowana t. zw. franc. amer. rosyj. i inne białe	100%	5·—
87. Gumy, żywice gumowe, smoły żywiczne i balsamy	110%	12·—
2. kauczuk, gutaperka i balata		
b) myte, prasowane w arkuszach i płytach	80%	5·—
6. asafoetida, oliban	25%	30·—
7. balsamy toulański i poruwiański, styraks, żywica benzoesowa; żywice wonne używane w perfumerji	25%	200·—
8. b) kamfora oczyszczona	25%	25·—
88. Półfabrykaty i wyroby z gumy		
1. gumestyka miękka		
a) pod postacią nitek	100%	70·—
b) pod postacią arkuszy i płyt bez dodatków z innych materjałów pod postacią rozszczynu 300%	370%	70·—
c) wyroby oprócz osobno wymienionych z dodatkiem lub bez dodatku z innych materjałów o wadze sztuki		
I. powyżej 100 gr.	300%	
II. 100 gr. i mniej	300%	

	Podwyżka o	dawniej
4. obuwie z kauczuku, gutaperki z tkaninami skórą, sprzączkami itd.	100%	300·—
b) kalosze	50%	50·—
6. obcasy i podeszwy gumowe	570 Zł od 100 kg·	
91. Siarka i chlorek siarki.		
2. siarka oczyszczona, kwiat siarczany	90%	5·—
92. antymon i tlenek antymonu:		
3. tlenek antymonu oczyszczony	37%	16·—
93. Minerały, zawierające bor, kwas borowy i boraks:		
2. kwas borowy nieoczyszczony	25%	4·—
3. boraks oczyszczony w kryształkach, proszku i bezwodny	25%	25·—
4. kwas borowy oczyszczony	25%	55·—
96. Szpat ciężki i witeryt:		
2. szpat ciężki i witeryt rodzimy mielony	20%	2·50
100. Sole żelazo-cjanowe i chromowe:		
3. ałun chromowy	21%	18·50
4. chromiany, dwuchromiany potasu i sodu	40%	25· —
103. Saletra:		
2. azotan sodu oczyszczony i syntetyczny	30%	8·50
104. Sole magnezu i wapnia:		
1. chlorki		
a) magnezu nieoczyszczony	60%	1·25
b) wapnia nieoczyszczony	115%	4·30
2. siarczan magnezu (sól gorzka)	50%	2·—
4. wodosiarczanek wapnia	25%	4·—
105. Sól, potas i ich sole:		
5. dwuwęglan sodu bicarbonat i potasu b. i c.	60%	12·50
7. siarczan sodu (sól glauberska)	25%	3·—
8. kwaśny siarczan sodu	25%	3·—
9. siarczan sodu i potasu tiosiarczany	25%	5·—
10. siarczek sodu	10%	20·—
11. wodosiarczanek sodu	60%	12·—
106. Octany wapnia, sodu i ołowiu:		
1. octan wapnia surowy	25%	12·50
3. octan sodu, również topiony	20%	25·—
107. Podchloryny i chlorany:		
1. podchloryn wapniowy i podchloryn sodowy	50%	12·—
2. chlorany potasu i sodu	20%	45·—
108. Kwasy, siarczek i czterochlorek węgla:		
3. siarczek węgla, czterochlorek węgla	80%	5·—
5. kwas solny	25%	3·—
6. kwas octowy i mrówkowy	28%	62·—
109. Siarczany żelaza, miedzi i cynku: chlorek cynku:		
2. siarczan miedzi i mieszanina siarczanu miedzi z siarczanem żelaza	33%	15·—
3. siarczan cynku, chlorek cynku	50%	6·—

	Podwyżka o	dawniej
110. Sole i preparaty, zawierające złoto, srebro i platynę: białkany srebra, azoton srebrny i sole 1, 2 i 3.	100%	
112. Przetwory chemiczne i chemiczno-farmaceutyczne, nie wymienione w innych pozycjach taryfy:		
3. chlor płynny	30%	35·—
5. azotyn sodowy	50%	15·—
9. naftalina czyszczona w kulkach, łuskach, tabletkach, kręgach i proszku	50%	8·—
15. Związki bizmutu, cyny, niklu i rtęci		
b) tlenek cyny	50%	70·—
17. nowa nomenklatura	25 i 50%	
27. azotany toru, ceru, berylu, glinu (aluminium) i magnezu	50%	20·—
nowa nomenklatura podwyższa stawki od 90%—150%		
113. Przetwory farmaceutyczne i nasycone środki opatrunkowe:		
1. wszelkie chemikalja lecznicze dozowane wszelkie mieszaniny farmaceutyczne i t. d.	25%	550·—
3. waty hygroskopijne nasycone środkami leczniczemi	65%	150·—
117. Tłuszcze roślinne nieoczyszczone i rafinowane, maziste, płynne, utwardzone oraz ich kwasy: gliceryna		
1. oliwa (U. K.)	60%	25·—
2. masło kakaowe	60%	25·—
4. oleje: rzepakowy, lniany, konopny, makowy nowa nomenklatura	60%	40·—
5. olej rycynowy		
a) techniczny	50%	40·—
b) rafinowany	25%	65·—
6. olej turecki (alizarynowy)	28%	62·—
7. a) oleje roślinne osobno niewymienione (kokosowy palmowy z nasion i rdzenia, bawełniany, soya kukurydzowy, sezamowy i t. p.) o zawartości 1% i wyżej wolnych kwasów tłuszczowych	80%	12·—
b) oleje wyszczególnione pod a) o zawartości poniżej 1% wolnych kwasów tłuszczowych	60%	40·—
8. pokost	60%	50·—
9. a) gliceryna nieoczyszczona	90%	16·—
b) oczyszczona	70%	60·—
118. Wody aromatyczne bez spirytusu (z pieprzowej mięty kwiatu pomarańcz. i t. p. (U. K.)	50%	100·—
119. Kosmetyki i pachnidła		
1. bielidło, róż, puder, środki do farbowania włosów, trociczki, pomady kosmetyczne i kosmetyki osobno niewymienione bez spirytusu; ałun topiony w płytkach —		

	Podwyżka o	dawniej
łącznie z wagą bezpośredniego opakowania U. K.	150%	1000·—
2. a) perfumy — łącznie z wagą bezpośredniego opakowania U. K.	60%	2500·—
b) wody pachnące (kwiatowe), woda kolońska, eliksiry oraz kosmetyki osobno niewymienione, zawierające spirytus — łącznie z wagą bezpośredniego opakowania U. K.	90%	1500·—
3. perfumy bez spirytusu — łącznie z wagą bezpośredniego opakowania	60%	2500·—
120. Mydła toaletowe i lecznicze U. K. 1. i 2.	100%	
121. Lakiery 1. terpent. 2. spiryt. i 3. osobno niewymienione	50%	
122. Lak i smoła dla piwowarów		
1. lak listowy	50%	50·—
2. a) lak do butelek w stanie stałym	220%	9·—
b) w stanie płynnym	100%	20·—
3. smoła dla piwowarów	100%	15·—
123. Zapałki	100%	30·—
124. Garbniki		
1. naturalne garbniki w każdej postaci	60%	
2. a) ekstrakt querbnachowy: suchy niesulfitowany (rozpuszczający się w zimnej wodzie)	85%	15·—
b) suchy sulfitowany	45%	18·—
c) ciastowaty	33%	12·—
d) płynne	40%	10·—
3. a) ekstrakty garbnikowe osobno niewymienione suche	80%	20·—
b) ciastowane	50%	17·—
c) płynne	50%	13·—
125. Materjały farbiarskie mineralne 1. 2. i 3.	25%	
130. Ultramaryna, błękit berliński i paryski oraz farbka do bielizny we wszelkiej postaci: 1. i 2. U. K.	50%	
135. Organiczne związki barwiące syntetyczne (barwniki) ich zasady: leuko-związki, pigmety: laki pigmetowe; mieszanina naftoli z nitrozoaminami	25%	400·—
136. Farby przyrządowe (t. zw. artystyczne) i atramenty w proszku:		
1. farby tak zwane artystyczne w tubkach, tabliczkach i proszkach i t. d.	100%	500·—

	Podwyżka o	dawniej
2. atramenty w proszku i węgle do rysowania	25%	185·—
137. Farby i materjały farbiarskie osobno niewymienione: farby, gliny zabarwione nieznaczną ilością pigmetu organicznego (5% i mniej) farby i gliny roztarte z wodą, klejem, olejem i t. p. atramenty płynne środki do czyszczenia i sklejenia:		
a) I. w opakowaniach o wadze powyżej 1. kg. chromowe	25%	50·—
II. inne	25%	30·—
b) w opakowaniu o wadze 1. kg. i mniej	25%	62·—
2. gliny i farby, zabarwione nieznaczną ilością pigmetu organicznego (5% i mniej)		
a) w opakowaniu o wadze powyżej 1. kg.	25%	30·—
b) w opakowaniu o wadze 1. kg. i mniej	25%	62·—
3. farby drukarskie, litograficzne i do powielania	100%	
I. czernidło drukarskie	53%	35·—
II. Inne oraz farby do powielania	167%	75·—
4. gliny i farby roztarte z wodą, klejem, olejem i t. p. o ile nie podlegają cłu wyższemu	25%	110·—
5. atramenty płynne: środki do czyszczenia i smarowania obuwia i metali, guma arabska i t. d. U.K.	50%	80·—
6. kity szklarskie	50%	20·—
176. Szmaty i masa papierowa		
2. masa papierowa z drzewa, przyrządzona mechanicznie		
a) sucha z zawartością wody 50% i mniej	25%	1·40
b) wilgotna z zawartością wody powyżej 50%	15%	—·70
4. masa papierowa przyrządzona chemicznie z drzewa, słomy, szmat i t. p.		
a) sucha z zawartością wody 50 proc. i mniej	15%	5·—
b) wilgotna z zawartością wody powyżej 50 proc.	15%	2·05
177. Tektura, papier i wyroby z niego		
1. wata z błonnika roślinnego dla celów opatrunkowych lub opakowania		
a) niebarwiona		
I. w arkuszach lub rulonach	15%	15·—
II. w paczkach o wadze poniżej 2. kg.	15%	20·—
b) wymieniona w lit. a) I. i II. barwiona	15%	35·—
217. Proch i mieszaniny wybuchowe	62%	

(Ciąg dalszy nastąpi).

Komu się dobrze wiedzie?

Jak wiadomo podwyższają się automatycznie stawki czynszowe od 1 października o dalszych 6 procent, ponadto płatne są w październiku: 4 procent. podatek wodociągowy, 4 i pół proc. podatek lokatorski, 6 proc. podatek na rozbudowę miasta. Wobec tego obciążenia lokatora jednopokojowego wyniesie 58 i pół proc., dwu do trzypokojowego 63 i pół proc., a właściciele sklepów do 90 procent czynszu przedwojennego.

Właściciele domów, którzy sami nie płacą prawie podatków, — bo podatek dochodowy dotąd w minimalnej tylko części im wymierzano — ciągle pokutuje bowiem legenda o ubogich kamienicznikach — są nawet wolni na razie od obowiązku zapłaty podatku majątkowego.

Jak bowiem wiadomo osoby, które czerpią dochód tylko z realności mają odroczony podatek majątkowy do 1 stycznia 1926 i nie płacą — mimo doręczanych im wezwań — obecnie żadnych rat podatku majątkowego. Jeżeli zważymy, jak krzywdzący był wymiar po datku majątkowego u kupców, który polegał na fikcyj nych obrotach i dowolnych mnożnikach i że podstawą wartości majątków kupieckich był lipiec 1923, gdy kupcy jeszcze jakiś majątek mieli, który obecnie w ogromnej większości nie istnieje — a właścicielom realności oszacowano majątek na około jedną szóstą do jednej dziesiątej części rzeczywistej wartości, która to wartość w najlepszym wypadku się dziś nieuszczuplila, a zawsze prawie jest wyższa, niż w lipcu 1923 — to widzimy jakimi przywilejami cieszyli i cieszą się właściciele realności.

Dlatego domagamy się zniesienia dalszego wzrostu ich niczem niezasłużonej renty i wstrzymania dalszego wzrostu stawek czynszowych z dniem 1 stycznia. Krzy wdy im tem napewno nie wyrządzimy.

Odwołania w sprawie podatku przemysłowego.

(m) Pisaliśmy o tem tylokrotnie, że ograniczymy się tu do kilku tylko uwag:

1) Wnosi się je do władzy, która go wymierzyła. Podać należy przyczyny odwołania, tj. dlaczego wymiar przez Komisję ustalony zniżyć należy. O ile możności unikać gołosłownych zarzutów, lecz podać konkretne przyczyny. Najlepiej ofiarować dowód z ksiąg, które jeżeli są porządnie prowadzone muszą być uwzględnione. Można też ofiarować dowód z innych ksiąg, zapisków, dokumentów itp.

2. Odwołania rozpatruje ta sama komisja, która wymiar uskuteczniła, opinjuje je — a potem przedkłada się je Izbie Skarbowej, gdzie Komisja odwoławcza ostatecznie rozstrzyga.

3) Zwracamy uwagę na przepis art. 90 wedle którego może płatnik w odwołaniu wyrazić życzenie złożenia ustnych wyjaśnień Komisji odwoławczej. W tym wypadku musi być wezwany do Komisji odwoławczej, gdzie może poprzeć swe odwołanie.

4. Odwołanie mogą wnieść tylko ci kupcy I. i II. kat. i przemysłowcy I.—V. kat., którzy złożyli zeznania w czasie do 1 lutego 1925.

Termin do odwołania podany jest na każdym nakazie płatniczym. Przedsiębiorstwa sprawozdawcze mają wnieść odwołanie w ciągu 14 dni po doręczeniu.

5. Podanie o odroczenie płatności, lub o raty podatku przemysłowego należy wnieść do Urzędu Skarbowego osobno przed upływem terminu do odwołania — gdyż tylko w tym wypadku będą biegły 1 procent. odsetki miesięczne, zamiast 4 procent.

6. **Formularz do podania o odroczenie zapłaty podatku przemysłowego:**

Do
Urzędu Skarbowego podatków i oplat skarbowych
w Rzeszowie.

Maurycy Podatnicki, kupiec w Rzeszowie ul. Mickiewicza 70.

uprasza o odroczenie płatności podatku przemysłowego za I. półrocze 1924.

pojedyńczo

Przeciw nakazowi zapłaty z 18/9 1925, L. 307/25 wniosłem odwołanie z powodu niesłusznie ustalonego obrotu na 50.000 złotych, podczas gdy obrót mój w czasie tym wynosił 30.000 złotych.

Odwołanie to ma wszelkie widoki korzystnego załatwienia (Przypisek: tu można podać pokrótce przyczyny odwołania)

Ponieważ zapłatę całej kwoty wymierzonego podatku narażiłaby mnie na niepowetowaną szkodę i narażiłaby egzystencję mego przedsiębiorstwa, zwłaszcza w czasie obecnego zastoju i braku gotówki, dlatego upraszam o odroczenie mi płatności podatku przypadającego od zaczepionej odwołaniem kwoty obrotu 20 tysięcy złotych, tj. od kwoty 500 złotych aż do załatwienia odwołania.

Maurycy Podatnicki mp.

Oświadczenie.

Rozsiewałem przeciw firmie Braci Klein w Krakowie fałszywe pogłoski o ich bankructwie, za które mnie firma powyższa pociągnęła do odpowiedzialności sądowej.

Przepraszam publicznie firmę „Bracia Klein“ za wyrządzoną im krzywdę.

Józef Obstfeld.

Kraków, dnia 6 października 1925.

Postulaty w sprawie złagodzenia ucisku podatkowego.

Stowarzyszenie przedstawicieli handlowych w Warszawie wystąpiło z następującymi postulatami w sprawie złagodzenia ucisku podatkowego.

1) Niezbędne jest wydanie zarządzenia, aby Komisje Szacunkowe podatku przemysłowego rozpatrywały odwołania od wymiaru podatku przemysłowego za I-sze półrocze r. b. najpóźniej do dnia 15 listopada r. b., a do tego czasu należy zaniechać wszelkich kroków egzekucyjnych odnośnie do zaległości rzeczonego podatku.

2) Należy umożliwić płatnikom podatku przemysłowego spłacanie tegoż ratami, kompetencję zaś rozkładania na raty przelać na Komisje Szacunkowe.

3) Izby Skarbowe powinny być uprawnione, na podstawie art. 94 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. o podatku przemysłowym, do umarzania podatku przemysłowego w całości lub części w wypadkach, gdy przy wymiarze podatku formalnie prawidłowym, Komisja Szacunkowa na skutek odwołania lub prośby płatnika uzna, że redukcja lub umorzenie podatku niezbędne jest ze względu na utrzymanie egzystencji gospodarczej płatnika, albo też ze względu na to, iż wymierzony podatek przekracza możność płatniczą opodatkowanego przedsiębiorstwa.

4) Urzędom Skarbowym powinno być wydane polecenie, aby egzekucję podatku przemysłowego ograniczały do kwoty, do której ewentualny wniosek Komisji Szacunkowej redukuje pierwotny wymiar podatku

5) Koniecznem jest uchylenie raz na zawsze obliczenia 4 procent miesięcznie za zwłokę w uiszczaniu podatków. Wysokość procentu za zwłokę nie powinna przekraczać 1 procent miesięcznie. Niedola płatnika nie może usprawiedliwiać rządu, do uprawiania lichwy.

KRONIKA.

Sp. Kazimierz Bigo, były Naczelny Dyrektor P. K. P., ostatnio dyrektor Powsz. Banku Związkowego w Krakowie, zmarł w Krakowie dnia 10 października bieżącego roku.

Dzienniki omówiły obszernie ogromnie żywotną pracowitą i owocną działalność zmarłego, jako organizatora P. K. P. i Dyrektora Powsz. Banku Związkowego w Krakowie.

My chcieliśmy na tem miejscu imieniem kupiectwa krakowskiego podnieść duże zasługi zmarłego, jako dyrektora Powsz. Banku Związkowego w Krakowie wobec kupiectwa krakowskiego, któremu zawsze w sprawach kredytowych szedł najdalej na rękę. Ogromnie uprzejmy, pełen ducha obywatelskiego, zasad szczerze liberalnych pozostawia po sobie lukę w bankowości, którą niełatwo będzie zastąpić.

Cześć jego pamięci!

Błp. Natan Kampel, kupiec w Krakowie, zmarł po krótkiej chorobie dnia 9 bm., licząc lat 38.

Pozostawił po sobie pamięć uczciwego człowieka, zacnego charakteru, był on dla wszystkich uczynnym i cieszył się najlepszą opinją w sferach kupiectwa, czego dowodem tłumy publiczności, które oddały mu ostatnią przysługę. Cześć jego pamięci!

Z powodu śmierci długoletniego członka Stowarzyszenia błp. Natana Kampla, składają rodzinie i krewnym wyrazy najgłębszego współczucia

Wydział Krak. Stow. Kupców.

Prezydjum branży obuwianej w Krakowie składa wyrazy współczucia wdowie i rodzinie błp. Natana Kampla z powodu niepowetowanej straty, jaką poniosła. Branża obuwiana traci w Zmarłym dzielnego i uczynnego członka.

Ważne dla ajentów handlowych. Dnia 18 października (niedziela) odbędzie się w Izbie Handlowej i Przemysłowej w Krakowie o godz. 11-ej przedpołudniem zebranie Ajentów handlowych, celem omówienia stanowiska ajentów w obecnem przesileniu gospodarczem.

Członkom Stowarzyszenia wydaje Sekretarjat zniżki do kina „Warszawy", kina „Nowości" i do teatru „Nowości" (operetka).

Kupcy w Niepołomicach żalą się na naczelnika stacji Podłęże, który nietylko że nie umie obliczać należytości przewozowych ale nie umie się wobec stron zachowywać, przedrzeźniając im i grożąc wyrzuceniem. Może ten dygnitarz przypomnie sobie historję o nosie i tabakierze — gdyż inaczej znajdziemy także na niego sposób w Dyrekcji Koleji.

Ekspose Grabskiego przyjeto w Sejmie lodowatem milczeniem. Ani jedna ręka nie podniosła się do oklasku.

Opowiadają o p. Grabskim, że Cziczerin podczas pobytu w Warszawie zaproponował mu objęcie komisarjatu finansów (tj. Ministerstwa Skarbu) w Sowjetach, ponieważ dotychczasowi ministrowie skarbu nie potrafili w ciągu 8 lat zniszczyć tak doszczętnie kapitałów i prywatnych majątków w Rosji, jak tego p. Grabski dokazał w Polsce w ciągu jednego roku.

Trjumf pana Grabskiego. Dowodem „sprawnego" działania śruby podatkowej za pierwsze ośm miesięcy b. r. jest to, że z zaległości podatkowych osiągnięto w przeciągu tego czasu trzy razy tyle, ile preliminowano na cały rok, z odsetek zaś kar i należności egzekucyjnych osiągnięto w ciągu 8 miesięcy 13·6 milj. Zł, gdy na cały rok preliminowano tylko 10 milj. Zł.

Jest to jedynie dobre prosperujące przedsiębiorstwo p. Grabskiego. Obroty tu ciągle jeszcze wzrastają.

Witos i Grabski. W ostatnim „Piaście" czytamy:

P. Grabski jednak nie chce przyznać się do bankructwa swej blisko już dwuletniej gospodarki, zmienia jak rękawiczki swe programy, obmyśla nowe niezawodne sposoby naprawy sytuacji, zwołuje różne rady i narady, obiecuje przedłożyć Sejmowi nowy program sanacji, a przedewszystkiem zapewnia na prawo i lewo, że niema powodu do pesymizmu oraz, że ludność może płacić jeszcze większe podatki.

Trzeba jednak zgodnie z prawdą stwierdzić, że największy kapitał, jakim rozporządzał p. Grabski obejmując rządy i przystępując do reformy walutowej — a mianowicie zaufanie społeczeństwa i Sejmu, który udzielił mu szerokich pełnomocnictw, stracił w zupełności.

Społeczeństwo znękane i zbiedniałe ogląda się na Sejm i wygląda od niego celowych i stanowczych uchwał — czeka na czyny, któreby wyciągnęły wóz państwowy z błota, w jakiem ugrzązł.

Czy i Sejm zawiedzie społeczeństwo?

Pytanie tylko, czy p. Witos będzie konsekwentny, czy „Piast" zadowoli się dalej papierową opozycją?

Przedstawiciele kupiectwa interweniowali dnia 8 października u p. Czechowicza, dyr. departamentu podatkowego w min. skarbu, zwracając mu uwagę na nagromadzenie się w październiku szeregu terminów płatności podatków, szykany administracji, ciężar kar za zwłoki itd.

P. Czechowicz oświadczył delegacji, że premjer Grabski zajął się już tą sprawą i polecił Izbom skarbowym stosowanie ulg, rozkładania podatków na raty, odroczenia egzekucyj itd. Jednocześnie powołano rzeczoznawców do komisyj dla reklamacji, ułożono listę towarów, które opłacają tylko 1 proc. podatku od obrotu. Licytacje i egzekucje zostaną wstrzymane, o ile okaże się, że rujnują przedsiębiorstwo.

Worki protestów. Podajemy tu jako straszny obraz sytuacji handlu 2 krótkie notatki z dzienników:

Łódź, 10 października (AW). Sytuacja gospodarcza w Łodzi, pogarszająca się z dnia na dzień, spowodowała napływ olbrzymiej ilości wekslów protestowanych ze wszystkich zakątków Polski. Dnia 8 bm. protestów tych znoszonych workami, napłynęła taka ilość, że w Banku Polskim kilkudziesięciu urzędników zatrudnionych było ich rejestrowaniem. Są jeszcze rekordy którymi imponować możemy światu całemu.

A teraz notatka druga:

Niewypłacalność firm warszawskich. Z Łodzi donoszą: W tutejszych kołach handlowych prawdziwą konsternację wywołały wiadomości z Warszawy o niewypłacalności następujących firm warszawskich, związanych interesami z łódzkim przemysłem włókienniczym: M. Ryfenholz, J. Stark, L. Barakan, M. Feigelson, Czajkowski i Wennnik, M. Kleinman, Silbertal i Frydman, S. Frydlender, A. Mark, Goldfarb i Grajewer, H. Szapiro, D. Rubinsztajn, B. Lachowski, I. Pużycki, Al. Klinleser, „Marjawicka Kooperatywa" i „Włókno Polskie".

Przed rokiem mówił p. Grabski, że protest jest tylko „transakcją handlową" która zaoszczedza dłużnikom płacenie odsetek i że kryzys nie jesi jeszcze dość głęboki, bo mało kto bankrutuje. Starania jego dalsze o pogłębienie kryzysu udały się — jak widzimy — w zupełności. Firmy powyższe należą do najpoważniejszych w Warszawie wiele z nich uchodziło przed wojną za bardzo zamożne.

Nowy pomysł paszportowy. Jednym ze środków sanacji ma być skontyngentowanie paszportów ulgowych. To znaczy, że nawet ci szczęśliwcy którzy dostaną paszporty ulgowe (lecznicze, naukowe, kupieckie) nie będą mogli wyjechać, jeżeli kontyngent paszportów na dany miesiąc będzie przekroczony.

Zastój w Poznańskiem. Na posiedzeniu Rady w Poznaniu w dniu 7 b. m. powzięto uchwałę w sprawie kupna terenów na Górnej Wildze należących do firmy H. Cegielski za cenę 320.000 Zł. Tranzakcja ta pozostaje w związku z obecnemi trudnościami gospodarczemi, w jakich się znajduje bardzo wiele przedsiębiorstw, a między innemi również firma H. Cegielski, która posiadając zmagazynowane na składzie znaczne zapasy maszyn rolniczych niema możności ich zrealizowania. Pragnąc utrzymać dotychczasowy stan pracowników, zarówno robotniczych jak urzędniczych, a odczuwając brak gotówki, fabryka H. Cegielskiego zmuszoną była wyzbyć się części swoich rezerw w postaci gruntu.

Pół miljona pieniędzy miejskich w bankrutującym banku. Na ostatniem posiedzeniu warszawskiej Rady miejskiej przyznał magistrat, iż w Banku dla handlu i przemysłu ulokowanych było 542 614 złotych pieniędzy miejskich. Magistrat zapewnił, iż nie uważa tej sumy za straconą, gdyż pokłada nadzieję w aktywach bankrutującego banku. Rada miejska wyjaśnienie magistratu przyjęła spokojnie.

Jakie dobrodziejstwa wyświadcza nam kartel węglowy. Syndykat węglowy w ostatnich czasach czyni usiłowania mające na celu niedopuszczenie spadku cen węgla, grożącego z powodu nadmiernej podaży, przez zobowiązywanie poszczególnych hurtowników i kopalń do dalszej sprzedaży jedynie po cenach wyznaczonych przez syndykat, nakładając w razie złamania zobowiązania kary pieniężne. Akcję tę syndykat węglowy zainaugurował głównie w celu niedopuszczenia do powrotu stosunków ostrej konkurencji, do których przy zwiększonej podaży węgla na całym rynku wewnętrznym powrót jest b łatwy. Ceny węgla naogół słabną. Podaż przekracza znacznie zapotrzebowanie, zarówno w Warszawie, Łodzi, jak i innych większych centrach przemysłowych.

Poważna fabryka mebli giętych w Jazowsku poszukuje polecenia godnego zastępcy w Wschodniej Małopolsce. Zgłoszenia wprost.

Rząd wniósł do Sejmu ustawę skarbową na r. 1926.

Budżet wyraża się cyfrą 1.887.000.000.

Ceny zboża. Na rynku zbożowym utrzymywała się dotychczas sytuacja dość naprężona. Wobec rozpoczętej częściowo młocki sytuacja uległa zmianie na lepsze wobec zwiększonej podaży. Ceny utrzymane są w wysokości złotych 17,50 do złotych 17,75 za żyto, złotych 25 do 26 za pszenicę — wszystko za 100 kg. franco stacja załadowania.

Atoli stwierdzić można zwyżkę ceny chleba o 15 procent a cena mąki pszennej podskoczyła o 20 procent.

Zdolności eksportowe przemysłu cukrowniczego. Obszar plantacji dosięgał w roku b. według najświeższych stwierdzeń 173.00 h., zrównał się więc z normą przedwojenną, która w ostatnich trzech latach przed wojną wynosiła przeciętnie 172.645 ha.

Spodziewana produkcja dosięgnie prawdopodobnie mniej więcej 4,700.000 q. w wartości białego kryształu, przekroczy więc produkcję kampanji 1924-25, która wyniosła 4,398.700 q. o ca. 300.000 q., tj. o 7 procent.

W związku z powyższem utrzyma się, jeżeli nie zwiększy dotychczasową zdolność eksportową polskiego przemysłu cukrowniczego.

Wywóz cukru podczas kampanji 1925-26 oblicza się na mniej więcej 200.000 ton.

Wspominając o eksporcie polskiego cukru nie można pominąć milczeniem notatki, która się ostatnio ukazała na łamach prasy stołecznej. W notatce tej stwierdzono, iż zdolność eksportowa polskiego przemysłu cukrowniczego znacznie spadła w r. b. przyczem cytowano, iż w roku 1924 eksport polskiego cukru wyniósł ogółem 177 832 tony, zaś w roku 1925 tylko 102 610 ton.

Twierdzenie o zmniejszeniu się polskiego eksportu jest nieścisła, przeciwnie podczas ostatniej kampanji, pomimo wielce niekorzystnych konjuktur na rynkach zagranicznych, eksport cukru wzrósł ze 152 752 ton, wywiezionych w kampanję 1924-25 na 189 463 ton, wywieziono dotąd z produkcji kampanji 1924-25 nie może więc być mowy o zmniejszeniu zdolności eksportowej polskiego cukrownictwa.

Strejk w Czechach. W ciągu dni ostatnich w całych północnych Czechach wybuchł strejk robotników przemysłu tekstylnego, który objął dotychczas 12 tysięcy robotników.

Notatka. „Skorowidz banków, kas oszczędności i spółdzielni kredytowych w Polsce" rocznik III-ci, ze stanem z dnia 1-go września 1925 r. (i sprostowaniami do dnia 25-go września 1925 roku) opracowany przez Stefana Stanisława Kwiatkowskiego, opuścił już prasę. Treść jego w stosunku do rocznika II-go, została rozszerzoną o niedrukowany dotychczas dział „Kas Oszczędności", o cztery nowe części informacyjne w dziale banków, oraz o spółdzielnie z grupy narodowościowej, a to ruskie i żydowskie.

Cena 1 egzemplarza wraz z przesyłką poleconą wynosi 7 Zł 70 gr za zaliczką 8 zł Adres: Wydawnictwo Skorowidza i t. d., Lwów, ul. Sobieskiego 32, III. p.

Pewna szwajcarska fabryka konserw poszukuje poważnego przedstawiciela, któremu mogłaby ewentualnie powierzyć jeneralne zastępstwo na całą Polskę.

Podania poważnych kandydatów, należy wnieść do Sekretarjatu Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców, Kraków, ul. Grodzka 43.

Dziwolągi.

Dziwna jest polityka naszego przywozu i wywozu. W sierpniu br. przywieźliśmy do Polski 1000 wagonów pszennej mąki za 5 miljonów złotych, a wywieźliśmy w tym miesiącu 1000 wagonów pszenicy za 3 milj. Zł. Mieliśmy pszenicę na wywóz i przywoziliśmy mąkę pszenną!

Przywieźliśmy w sierpniu 441 wagonów owsa i 444 wagon. ryżu, zato wywieźliśmy 3600 wagon. żyta.

Rzecznicy rolnictwa przekonali sfery rządowe, że należy chronić produkcję rolniczą przez podwyżkę cła na żyto, pszenicę, mąkę nawet do 18 groszy na kg., a słoniny aż 60 groszami na kg., bo rolnik w Polsce ponosi kolosalne ciężary i musi sobie to odbić na rynku wewnętrznym.

Centrala wywozu zboża i drzewa. Nasz warszawski korespondent donosi nam: Od kilku dni toczą się tajne narady z rządem, celem założenia jednego Towarzystwa dla wywozu zboża na wzór wojennych i powojennych Centrali. Równocześnie toczą się narady celem założenia Centrali dla wywozu drzewa.

---

2 Zjazd Okręgowego Związku Kupców Województwa KIELECKIEGO

odbędzie się w dniach 19 i 20 października 1925 r. z udziałem przedstawicieli Centrali Związku Kupców **w Warszawie** pp. sen. Truskiera i posła Wiślickiego.

z następującym porządkiem dziennym:

dnia 19 października br.

Konferencja przedstawicieli C. W. Z. K. z delegatami (o godz. 10 rano).

Ogólny Wiec (o godz. 7 wieczór)

1) Obecny kryzys gospodarczy i środki zaradcze;
2) Sprawy podatkowe;
3) Sprawa budżetu;
4) **Sprawa celna;**
5) Wolne wnioski.

Dnia 20 października br.

Interwencja u władz.

Poradnik do odwołania podatku majątkowego.

(m) Odsyłamy tu czytelników do Nr. 35—36, str. 44, gdzieśmy podali najważniejsze przepisy formalne. Tu dodamy tylko co następuje:

1) **Odwołanie można wnieść** bez względu na to czy się wniosło już odwołanie od wymiaru prowizorycznego. Można odwołanie wnieść także z tej samej przyczyny co odwołanie prowizoryczne, choć ono nie zostało uwzględnione.

Obecne wymiary dopiero ostatecznie ustalają wartość majątku, a dotychczasowe wymiary prowizoryczne straciły wartość. Odwołanie wnieść należy w ciągu 30 dni po doręczeniu nakazu płatniczego do tej władzy, która go wydała — chyba, że podano o podstawy wymiaru (vide niżej pod 5) co przedłuża termin do odwołania.

2) **Odwołanie od za wysoko ustalonego** majątku kupca, rzemieślnika lub przemysłowca, który ksiąg nie prowadza — wnieść można z tej przyczyny, że niesłusznie jako podstawę za wysoki obrót przyjęto (za I. półrocze 1923) lub za wysoki mnożnik. Komisja podatku majątkowego mogła bowiem w swym zakresie — jako podstawę przyjąć wyższy obrót niż rzeczywisty — albo inny mnożnik. To można zaczepić w odwołaniu.

3) **Przy odwołaniu** od za wysoko obliczonej wartości urządzenia domowego — należy żądać oględzin tychże; przypominamy, że urządzenia wartości do 5000 Zł (=100,000.000 Marek) nie podlega wogóle podatkowi majątkowemu i wartości jego się wogóle nie policza.

4) **Od podwyżek kontyngentowych,** wynoszących w kategorji I. (grunta) 367% II. (handel I. i II. kat. i przemysł I—V) 37% a kategorji III. (obejmującej handel III., IV. i V. kategorji, przemysł i rękodzieło VI—VIII. kategorji, urządzenie domowe itd.) — **nie można się odwołać** — chyba, że przez omyłkę źle obliczono procent tj. z powodu myłki procentowej.

5) **Podstawy wymiaru.** Płatnik może zawsze żądać doręczenia mu podstaw wymiaru t. j. podania mu podstaw na zasadzie których podatek mu wymierzono; w tym wypadku winien w ciągu 30 dni od doręczenia mu nakazu płatniczego prosić o to, a władza obowiązana jest na piśmie doręczyć mu podstawy wymierzone. Będzie tam podany przyjęty obrót, mnożnik; przy domach ilość ubikacji, stan ich itd.

Przez czas załatwienia podania — tj. od dnia wniesienia podania do dnia doręczenia podstaw wymiaru płatnikowi — wstrzymany zostaje bieg terminu do odwołania. I tak jeżeli załatwienie trwa 2 miesiące to termin do wniesienia odwołania przedłuża się o ten czas.

6) **Zmiany w majątku płatnika** po 1 VII. 1923 r. nie wpływają na zmianę uskutecznionego wymiaru podatku. Jeżeli jednak wskutek pożaru, powodzi lub **innych nadzwyczajnych wydarzeń** nastąpi całkowite zniszczenie majątku lub jeżeli wartość majątku z powodu przytoczonych okoliczności ulegnie zmniejszeniu przynajmniej o 1/5 wtedy na prośbę płatnika wniesioną w ciągu 60 dni od wypadku może Izba Skarbowa podatek majątkowy całkowicie umorzyć lub ograniczyć w odpowiednim stosunku.

7) **Stanu majątku płatnika** nie może komisja ustalić wyżej niż zeznał to w terminie złożonym zeznaniu, jeżeli przedtem nie wezwano go do udzielenia wyjaśnień.

Z tej przyczyny odwołania musi skutek osiągnąć.

8) **Formularze odwołania i podania** o podstawy wymiaru podajemy poniżej. Stemple do odwołania — vide I. strona. Oczywiście odwołanie musi być inne, dla każdego poszczególnego wypadku. Zależnie od ustalonego obrotu i mnożnika (współczynnika). Celem obliczenia majątku kupca i przemysłowca nieprowadzącego ksiąg mnoży się obrót za I. półrocze 1923 przez współczynnik, następnie mnoży się zawsze przez 2 a iloczyn dzieli się zawsze przez 6. Np. mamy obliczyć wartość handlu detalicznego galanterją, gdzie obrót za I. półr. 1923 wynosił 100 milj. M. Tu współczynnik jest 6. Wartość więc tego handlu będzie 100.000.000 × 6 (współczynnik) × 2 wynosi 1.200,000.000 a to dzieli się przez 6; wypadnie więc jako wartość handlu 200,000.000 M. czyli 10.000 zł (1 zł = 20.000).

Ważne dla każdego płatnika podatku majątkowego.

(m) Każdy płatnik winien przedewszystkiem zbadać, czy potrącone mu w nakazie płatniczym na poczet podatku majątkowego zaliczki i raty prowizoryczne zostały dobrze przez władze podatkowe ooliczane i zarachowane. Jeżeli władza podatkowa nie potrąciła ich wszystkich lub zachodzi co do tego omyłka, należy żądać sprostowania w Kasie Skarbowej względnie wydania poświadczenia na dokonane wpłaty i na tej podstawie żądać sprostowania nakazu płatniczego w Urzędzie Skarbowym (podanie bez stempla). Ta kontrola jest konieczna, bo słyszymy już o mylnych zaliczeniach.

Dla orjentacji podajemy pokrótce terminy i wysokość dotychczasowych zaliczek i rat.

Zaliczka pierwsza płatna między 10. XI. a 10. XII. 1923 roku.

Zaliczka druga płatna między 25. I. 1924 a 26. III. 1923 wynosiła ona tyle co zaliczka pierwsza ale płatna była wedle kursu franka waloryzacyjnego 1 fr. równa się 30.000 Marek.

Rata pierwsza wynosiła jedną szóstą część prowizorycznego podatku majątkowego (wymiar prowizoryczny był w maju 1924) a płatna była od 10. VI. do 10. VII. 1924.

Rata druga płatna była w 2 połowach: pierwsza połowa od 10. IX. do 10. X. 1924 i wynosiła tyle co rata pierwsza; druga połowa w tej samej wysokości płatna była między 10. XI. a 10. XII. 1924.

Rata trzecia była płatna do 30 czerwca 1925.

Celem obliczenia wysokości zaliczek wpłaconych w Markach w walucie złotowej podajemy urzędowe zestawienie kursu franka złotego dla wpłat podatku majątkowego:

Listopad 1923: dnia 10—343.650 M

12—345.200;	13—343.000;	14—345.000;
15—351.300;	16—362.000;	17—390.800;
19—395.250;	20—412.250;	21—444.500;
22—462.400;	23—490.850;	25—557.950;
26—558.600;	27—623.500;	28—717.300;
29—695.000;	30—680.000.	

Grudzień 1923: dnia 1—681.850;

2— 675.300;	3— 676.200;	4— 675.700;
5— 684.800;	6— 693.750;	7— 694.300;
10— 694.350;	11— 739.850;	12— 755.500;
13— 788.700;	14— 860.400;	15— 872.500;
17—1,002.600;	18—1,120.700;	19—1,233.900;
20—1,203.250;	21—1,183.000;	22—1,165.000;
26—1,146.800;	27—1,208.400;	28—1,215.400;
20—1,220.600.		

Styczeń 1924: dnia 1—1,220.000;

2—1,220.000;	3—1,230.000;	4—1,230.000;
5—1,280.000;	6—1,390.000;	7—1,410.000;
8—1,410 000;	9—1,580.000;	10—1,950.000;
11—1,910.000;	12—1,900.000;	13—1,890.000;
14—1,890.000;	15—1,890.000;	16—1,900.000;
17—1,900.000;	18—1,900.000;	19—1,900.000;
20—1,890.000;	21—1,900.000;	22—1,900.000;
23—1,890.000;	24—1,900.000;	25—1,910.000;
26—1,910.000;	27—1,910.000;	28—1,920.000;
29—1,020 000;	30—1,910.000.	

Luty 1924: 1,800.000 M.

PRZYKŁAD:

Płatnik uiścił na podatek majątkowy pierwszą zaliczkę 4 grudnia 1923 w kwocie 30,000 000 M; na drugą zaliczkę wpłacił 28 stycznia 1924 960,000.000 M (pierwsza połowa), a 10 marca 900,000.000 M.

Pytanie, ile wpłacił?

Oto pierwsza zaliczka wpłacona 4 grudnia 1923 wynosiła 30 milj. M, co wynosi 44 Zł 40 gr, t. j. 30 milj. : 675.700 (jak wyżej kurs 1 fr. dnia 4 grudnia); druga zaliczka wpłacona 28 stycznia wynosiła 50 Zł, t. j. 960 milj. (jak wyżej kurs 1 fr. dnia 28 stycznia) i 50 Zł, t. j. 900 milj.: 1,800.000 (jak wyżej kurs 1 fr. dnia 10 marca).